प्रमादंच चाद्वानरप्रतिरोधंच ॥ पूर्वजस्य रामस्यार्थंच दृष्ट्वा विचार्य ॥ २८ ॥ दीर्घउष्णोमहानुच्छ्वासोयस्य ॥ २९ ॥ बाणस्य शल्यमेव स्फुरंती जिह्वा यस्य सः ॥ सायकासनं धनुरेव भोगोयस्य स्वतेजोरूपविशेषेण संभूतोव्याप्तः ॥ ३० ॥ विषादमगमत् एतावत्पर्यंतं रामकार्यं नचिंतितमितिविषादः ॥ ३१ ॥ इत्युत एवंप्रकारेणेत्यर्थः ॥ ॥ ३२ ॥ तं प्रकारं दर्शयति एषइति ॥ ३३ ॥ इदमुक्तं ममवाक्यं तस्मै इतिउक्तप्रकारेण उक्त्वा सवानरसुग्रीवः साधु साधुकारीयथाभवति तथा क्रियतां ॥ अनंतरं

सुग्रीवस्यप्रमादंचपूर्वजस्यार्थमात्मवान् ॥ दृष्ट्वाक्रोधवशंवीरःपुनरेवजगामसः ॥ २८ ॥ सदीर्घोष्णमहोच्छ्वासःकोपसंरक्तलोचनः ॥ बभूवनरशार्दूलःसधूमइवपावकः ॥ २९ ॥ बाणशल्यस्फुरज्जिव्हःसायकासनभोगवान् ॥ स्वतेजोविषसंभूतःपंचास्यइवपन्नगः ॥ ३० ॥ तंदीप्तमिवकालाग्निंनागेंद्रमिवकोपितं ॥ समासाद्यांगदस्त्रासाद्विषादमगमत्परं ॥ ३१ ॥ सोंगदंरोषताम्राक्षःसंदिदेशमहायशाः ॥ सुग्रीवःकथ्यतांवत्सममागमनमित्युत ॥ ३२ ॥ एषरामानुजःप्राप्तस्त्वत्सकाशमरिंदम ॥ भ्रातुर्व्यसनसंतप्तोद्वारितिष्ठतिलक्ष्मणः ॥ ३३ ॥ तस्यवाक्यंयदिरुचिःक्रियतांसाधुवानरः ॥ इत्युक्त्वाशीघ्रमागच्छत्वत्सवाक्यमरिंदम ॥ ३४ ॥ लक्ष्मणस्यवचःश्रुत्वाशोकाविष्टोंगदोब्रवीत् ॥ पितुःसमीपमागम्यसौमित्रिरयमागतः ॥ ३५ ॥ अथांगदस्तस्यसुतीव्रवाचासंभ्रांतभावःपरदीनवक्त्रः ॥ निर्गत्यपूर्वंनृपतेस्तरस्वीततोरुमायाश्चरणौववंदे ॥ ३६ ॥ संगृह्यपादौपितुरुग्रतेजाजग्राहमातुःपुनरेवपादौ ॥ पादौरुमायाश्चनिपीडयित्वानिवेदयामासततस्तदर्थं ॥ ३७ ॥

तस्यास्मासु यदि रुचिर्भवति तदा तस्य वाक्यं श्रुत्वा शीघ्रमागच्छ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ लक्ष्मणस्येतिश्लोकेन संक्षिप्योक्तस्यार्थस्य विस्तरोऽथेति ॥ संभ्रांतभावः संभ्रांतचित्तः ॥ परदीनवक्त्रः परमतिशयेन दीनं वक्त्रं यस्य सः ॥ परिदीनेतिपाठांतरं निर्गत्य लक्ष्मणसन्निहितदेशात्परावृत्येत्यर्थः ॥ पूर्वंनृपतेस्ततोरुमायाइदमुपलक्षणं तारायाश्चरणावित्यन्वयः ॥ ३६ ॥ तदेवविस्तारयति ॥ संगृह्येति ॥ मातुस्तारायाः ॥ ३७ ॥